

MALE NOVICE.

Izahajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 20 v. — Po pošti se list ne pošilja

Odgovor Avstriji.

Pred sabo imamo odgovor, katerega je dala ententa Avstriji na ugovore dr. Rennerja. Iz tega zgodovinskega dokumenta prve vrste, ki je sestavljen v tako kremenitem in jasnem slogu, kakor so mojstri ravno Francozi, prinašamo tukaj odstavek, ki govori o krivdi Avstrije na svetovni vojski:

„Avstrijski narod deli v širokem obsegu obenem s svojim sosedom, madžarskim narodom, odgovornost za vse zlo, pod katerim je trpela Evropa v preteklih peterih letih. Vojska je bila izzvana nenadoma z ultimatumom, katerega je dunajska vlada poslala Srbiji, ko je v preteku 48 ur zahtevala, da se sprejme cela vrsta pogojev, ki bi v svojih posledicah uničili neodvisnost sosedne svobodne države. Srbska vlada je v predpisanem času sprejela vse pogoje z izjemo onih, ki bi samoobsebi umljivo vsebovali, da se Srbija odreka svoji neodvisnosti. Toda avstro-ogrška vlada je vseeno odbila vse predloge za posredovanje in vse ponudbe za spravo na podlagi tega odgovora ter takoj pričela sovražnosti zoper Srbijo in stem stopila na pot, ki je peljala naravnost v svetovno vojsko“.

Jasno je, da je bil ta ultimatum samo svetohlinska pretveza, da bi začeli vojsko, katero so voditelji avtokratske vlade v ozki zvezi z mogočnjaki Nemčije, že oddavna pripravljali in za katero so sedaj menili, da je prišel pripravljeni trenotek. Navzočnost avstrijskih topov pri obleganju Brega in Namurja je nov dokaz, ako je še kakšnega dokaza potreba, za tesno zvezo dunajske vlade z vlado berlinsko zoper javno pravo in svobodo Evrope.

Avstrijsko zastopništvo je menda mnenja, da je tega dejanja kriva samo habsburška dinastija in njeni pomagači. Potemtakem bi se avstrijski narod z razpustom monarhije pod udarci zmagovitih zaveznikov lahko odtegnil odgovornosti za dejanja, katera je zakrivila vlada, ki je bila njegova in je imela sedež v njegovem glavnem mestu. Ako bi se bil avstrijski narod v letih pred vojsko trudil, da iztrebi duha militarizma in vladoželjnosti, ki je preveval vlado monarhije, ako bi dvignil resnični protest zoper vojsko, ako bi svojim gospodarjem odrekel pomoč za vojsko, bi bilo sedaj mogoče nekoliko uvaževati dotični zgovor. Toda na Dunaju so vojsko, ko je izbruhnila, burno pozdravili. Avstrijski narod je bil od začetka do konca goreč pristaš vojske; ter ni do trenotka odločilnega poraza, storil ničesar, da bi se ločil od politike svojih gospodarjev in svojih zaveznikov.

V pričo tako številnim in tako jasnim dokazom mora avstrijsko ljudstvo po svetem načelu pravičnosti biti prisiljeno, da vzame na sebe popolno odgovornost za zločin, ki je povzročil po celem svetu tako veliko nesrečo. Zvezne in zedinjene države se čutijo primorane, da ugotove, da je politika Habsburžanov v svojem bistvu bila politika, ki je hotela vzdržati hegemonijo nemškega in madžarskega naroda nad večino prebivalstva avstro-ogrške monarhije. Poprejšna, sedaj uničena, avtokratija s svojimi vo-

jaškimi tradicijami, se je zamogla vzdržati vsled krepke podpore prebivalcev Avstro-Ogrske, katerim je zagotovila politične in gospodarske prednosti nad njihovimi sodržavljani.

Ta sistem vladanja in zatiranja, ki je postavjal eno narodnost v nasprotje, z drugo in kateremu je avstrijski narod podeljeval svojo trajno podporo, je bil eden glavnih vzrokov vojske. Povzročil je ob mejah monarhije eno irredentistično gibanje, ki je v Evropi vzdrževalo kal vznemirjenja. Dalje je povzročil stanje vedno se stopnjejoče odvisnosti Avstro-Ogrske od Nemčije, kar je imelo za posledico, da je prišla avstro-ogrška politika pod vpliv vsenemških osvojevalnih načrtov. To je slednjič pripeljalo do položaja, da voditelji monarhije niso videli nobenega drugega sredstva obdržati svojo moč, kakor da so vede in hote napadli prostost male, neodvisne države, ki je zapirala pot k Carigradu in vzhodu in ki je med svojimi zatiranimi brati zamogla vzbujati zavest svobode.

Tudi se po mnenju zaveznih in združenih držav ne more priznati zagovor avstrijske delegacije, glasom katerega avstrijski narod ne prevzame odgovornosti za vlado, ki je povzročila vojsko in bi se zamogel odtegniti dolžnosti, da do mej svoje zmožnosti odškoduje vse osebe, katerim je skupaj z vlado, katero je podpiral, povzročil tako veliko gorje.

Pogoji, na katerih je osnovana mirovna pogodba, morajo torej ostati v veljavi. Avstrijski narod je in ostane do dne, ko se podpiše mirovna pogodba, sovražni narod. Po podpisu miru bo postala Avstrija država, s katero bodo zvezne in združene države, kakor upajo, lahko živele v dobrih razmerah.

Mariborski kolodvor.

Naš Maribor je res lep, ker ga krasijo javni napisi v mili materinščini, povzdigujoč ga v obeh vsacega tujega obiskovalca v obmejno, pa izrecno jugoslovansko mesto. Vsak narodno čuteč tujec se divi in občuduje to narodno obleko, katero je ogrnilo mesto skoro tekom ednega meseca. Ta zunanji, za oči tako prikupljivi preobrat našega Maribora je res pohvalevredno delo, ki se je dovršilo v tako kratkem času in z vso vztrajnostjo, kateri so se uklonili tudi naši najhujši in najbolj zagrizeni narodni nasprotniki, ki so prisiljeni živeti v okrilju Jugoslavije. Eno javno posloplje je še v našem mestu, nad katerim se še spodtika večina naših posetnikov, ki prihajajo k nam od zunaj in iz tujine, in to je naš kolodvor. Sicer je res ves prepleten in preprežen s slovenskimi napisi in tablami, a to še ni vse, kar se mora zahtevati in tirjati od narodno obmejne postaje, ki bo igrala v prihodnosti eno glavnih ulog v Sloveniji. Mariborski kolodvor je vključ vsem preuredbam v jugoslovanskem smislu še vedno ostal nekako medvojno smetišče, kakoršnega smo prejeli od svojih nemških sosedov. Da ta očividna zanemarjenost tega posloplja zasluži javne in korenite krtače, nam bo pritegnil vsakdo, ki je sploh kedaj le površno bliskal z očmi po kolodvorskih lokalih in prostorih. Od kolo-

dvorskega vhoda do izhoda, povsod nas bode, nam vzbuja čut gnusa zanemarjenost teh prostorov. Ne samo, da so stene lokalov sajasto črnikaste, to bi se opravičilo s pomanjkanjem belega apna, ampak tla so nekako smetišče, v katerega bi moral dregniti z gnojnimi vilami in basati smeti v samokolnico, da bi ga odpeljal, metla, ki je tujka na kolodvoru, bi bilo prelahko in prenežno orodje. Po stenah vsem dostopnega lokala so razni nepopolni vozni redi, pravilnega cenika ni nikjer, kurzne tabele tudi ne. Okna zakajena in zaprašena, da se ustavljajo z ščitom debelih plasti nesnage dnevni svetlobi. Vrata podrsana in o glodana, kljube pa iz neke marogaste kovine, katere kakovost je nemogoče določiti. V uradniški menzi trčiš pri vsakem koraku ob medvojni nered. Povsod je pogrešati tek spodbujajoče snažnosti, postrežba je pa pod ničlo slaba in netočna. Seve, prispevki za režijo pa židovsko visoki in pretirani. To je le nekaj preveč očitnega nereda, to so le kupi smeti, o malenkostnih nedostatkih sploh ne govorimo. Gospodje, katerim je izročen kolodvor v nadzorstvo in oskrbo, dvignite se vsaj nekoliko iz mlakuž in blata. Mislimo, da vode je dovolj v Mariboru, metle se tudi lahko kupijo, če so predrage sirkove, pa se za silo nabavijo najcenejše — brezove. Nas bode posetil regent Aleksander. Prvo, kar si bo ogledal, bo naš kolodvor. V zadnjih trenutkih pred njegovim prihodom pač ne bo mogoče vsega kolodvora očediti in vsaj za silo pomesti, oprasiti in umiti. Le enkrat na delo, za katero se bo potrošilo malo denarja, pač pa bo moglo v ta kolodvorski dimnik poseči nekaj snageljubnih rok.

Razne novice.

Naš notranje političen položaj je nevzdržen, edini izhod iz te zagate bi bile volitve v konstituanto. Volitve bi se naj udeležilo tudi vojaštvo, in sicer tako, da dobe vojaki volilci za 48 ur državljansko politične pravice in volijo.

Regent Aleksander je podpisal naredbo, da se naj takoj prične s pripravami za izvolitev pravoslavne patriarha, da se tem potom uredniški združitev celokupne srbske cerkve.

Ministri z lepo preteklostjo. Socijalistični minister Korač je v nekem govoru hvalil sedanje ministre, da so napredni. Med njimi se nahajata celo dva voditelja takozvane srbske napredne stranke, ki je pa pod poslednjima dvema Obrenovičima bila v službi najhujšega zatiranja in nazadnjaštva. G. Pavel Marinkovič je sedaj minister prosvete, a isto službo je že imel tudi o takozvanem ženitovanjskem ministerstvu kralja Aleksandra Obrenoviča. G. Voja Veljkovič je bil celo osebni tajnik kralja Aleksandra, za časa avstrijske zasedbe Beograda je bil pa „Bürgermeister“. Član ministristva je tudi dr. E. Lukovič, ki je dobil od avstrijskega cesarja v času vojne odlikovanje za svoje politične zasluge. Njihov somišljenik je tisti trapasti Tresič Pavičič, ki je zaklical dr. Korošcu: Zivila Avstrija.

Rok za podpis, miru podaljšan. Iz Pariza poročajo, da bo Avstriji rok za podpis miru podaljšan, a nikakor ne čez 14. september. Za 15. september je najvišji vojni svet že ukrenil potrebne vojaške odredbe. Dr. Renner je včeraj dospel na Dunaj. V nedeljo bo odločilna seja narodnega zbora, ki bo sklepala, ali se mir podpiše ali ne.

Pravice manjšin. Vrhovni svet v Parizu je 1. septembra sklenil, da se hkrati z avstrijsko pogodbo izpolni in podpiše tudi posebna pogodba v vprašanju narodnostnih in verskih manjšin v novih državah. Pogodba vsebuje točne določbe glede izdatne zaščite manjšin, katerim jamči svobodo pouka v materinem jeziku in svobodno veroizpovedanje. Določeno je tudi,

da dobrodelne ustanove in društva za javni blagor lahko odbrže svoj narodnostni značaj. Rumunska se je uprla takemu vmešavanju tujih držav v njene notranje zadeve, češ, da ni država, nastala v vojni, kakor to nedvomno Cehoslovaška, Poljska in večji del Jugoslavije. Tudi Jugoslavija zahteva, da se pogoji za varstvo manjšin omeje le na one pokrajine, ki so bile nekdanj deli Avstro-Ogrske.

Kompenzacijski dogovor z Avstrijo. Naša vlada je sklenila z Avstrijo kompenzacijski trgovski dogovor. V okviru tega dogovora se prične takoj izvoz živil iz jugoslovanskih pokrajin v Avstrijo.

Premog dobimo iz Avstrije za potrebe naših železnic in drugih ustanov. Premogovna kriza se je pojavila pri nas vsled dogovorov z Rumunijo, ki se je bila obvezala, da bo dobavljala 15.000 vagonov premoga iz petrosinskih rudnikov.

Vrhovni svet je pozval včeraj Nemčijo, naj se odreče vsaki združitvi z Avstrijo in naj vsled tega izpremeni svojo ustavo. Ako bi se pa ta zapoved tekom 15 dni ne izvršila, nastopi ententa vojaško.

Atentat na nemškega državnega predsednika. Draždanski špartakist Heinemanu je poskusil atentat na nemškega državnega predsednika Eberta in na ministra za državno brambo Nosketa. Oba sta ostala nepoškodovana, Heinemanna pa so zaprli.

Italijani zapuščajo Reko. Sodba preiskovalne komisije o znanih reških dogodkih, ko so Italijani pobili precej francoskih vojakov, je za Italijane zelo neugodna. Predvsem zahteva, da razpuste italijanski Narodni svet in nadomesti z zastopstvom meščanstva. Razpustiti morajo legijo reških laških prostovoljcev, število italijanskih čet pa zmanjšati. Varstvo javnega reda bo poverjeno angleškemu in ameriškemu redarstvu. Ko so reški Lahji to zvedeli, so priredili po mestu demonstracije proti Francozom in Angležem.

Ženska volilna pravica v Italiji. Italijanska zbornica je sprejela vladni predlog, ki daje ženskam aktivno in pasivno volilno pravico.

Proti grofu Karolyju, nekdanjemu ogrskemu predsedniku je uvedeno sodnijsko postopanje.

Enotna katol. stranka na Mažarskem. Na Mažarskem so se združile: katoliška narodna stranke krščansko-socialna stranka, kmetska stranka in stranka malih posestnikov v eno samo stranko, ki se imenuje zedinjena mažarska katoliška stranka.

Rumunija še doslej ni odgovorila na nobeno izmed not, katere jej je poslal vrhovni svet zaveznikov. Vrhovni svet baje misli prekiniti prijateljske odnose z Rumunijo.

Ispraznitev Letske. Najvišji svet zaveznikov je sklenil, da mora Nemčija Letsko izprazniti.

Židovski kongres. „Komite židovskih delegacij na mirovnem zborovanju v Parizu“ je pred nedavnim razpravljal o tem, naj bi se po sklepu miru sklical splošni židovski kongres. Židje, ki drže itak ves svet v svojih zanjkih, hočejo svoje zanjke še bolj nategniti. Tudi na Slovenskem si hočejo s sladkimi obljubami pridobiti tal.

Zoper Zide. „Tiroler Bauernzeitung“, glasilo tirolske Kmetijske zveze objavlja ta-le oklic: „Da moramo narediti seznam židov, prosimo vse prijateljske dežele, da nam pošljejo natančen seznam vseh v deželi vgnjezdenih židov. V seznamu se naj navedejo vsi židje, ki bivajo na deželi, ali v mestu, na letoviščih, ki so si pridobili hiše, obrti, vodne sile, trgovine itd., ter so prosili ali si pridobili na Tirolskem domovinsko pravico. Naznaniti je treba tudi vse tiste, ki kakor koli dajejo židom na Tirolskem potuho“.

Protest nemških trgovcev iz Radgone. Ljubljana, 5. septembra. Predsedstvo deželne vlade za Slovenijo je prejelo včeraj sledeči nemški protestni brzojav: „Danes tukaj zbrani nemški trgovci, obrtniki in gostilničarji ugovarjamo proti prikloplitvi k Nemški Avstriji. Radgona je v gospodarskem oziru navezana na Prekmurje in na kraje južno od Mure in mora biti uničena, ako se jo odruga od teh pokrajin. Laž naseljenih uradnikov je, ako se trdi, da želi Radgona pripasti Nemški Avstriji. Resnica pa je, da hočemo mi živeti s Slovenci v miru in sporazumljenju. Mi prosimo, da se pošlje ta ugovor v Pariz in se nas obvaruje pred lakoto in bedo. Odbor trgovcev, Radgona. To je torej ne samo želja, ampak izrecna želja prebivalstva Radgone, ki gleda, s strahom in trepetom v prihodnost lakote, bede in uničenja, v katero je pognal blazni renegat dr. Kamniker meščane. Ako se bo morala res Radgona odcepiti od Jugoslavije in se podati pod ledeno lačni plašč Avstrije, gotovo tudi poturčeni renegat Kamniker ne bo bival več pod streho svoje hiše v Radgoni, katero mu bodo menda njegovi slepo prodani someščani iz isvete zaprli za vedno. To je samoodločba naroda, za katero se potegujejo avstrijski republikanci.“

Glede odškodnine beguncev in političnih preganjancev so odločili v Parizu sledeče: 1. **Goriški begunci ne morejo tirjati od Avstrije nobene odškodnine, ker niso bili pripadniki entante. To pravico imajo samo Srbi in Črnogorci.** 2. **Političnim preganjancem se prizna od Avstrije odškodnine le, ako so bili pripadniki zaveznih držav in tudi tem le tedaj, ako so trpeli vsled političnih preganjanj kako škodo.**

Začetek šolskega leta v Mariboru. Začetek šolskega leta v Mariboru je določen na 22. septembra.

Castna straža podpredsednikova. Če so se Habsburžani ali Hohenzollernei vozili po svojih deželah, so vedno imeli krog sebe policijski kordon in poleg tega še častno stražo. Tak kordon in častno stražo je imel včeraj in danes krog sebe dr. Gregor Zerjav na magistratu in „pri Zamoreu“. Častno stražo mu je delal venček liberalnih advokatov, profesorjev, uradnikov in policajev. Stražili in stregli so mu samo taki, ki so si pred in med vojsko stekli „največje zasluge“ za ustanovitev Jugoslavije. Oh srečen Maribor!

Legende od včeraj. „Mariborski Delavec“, kot glasilo JDS, seveda državotvoren list, je postal v najnovejšem času tudi legendotvoren. V sobotni številki poroča, da je bil podpredsednik deželne vlade dr. Zerjav v Mariboru, da so ga na kolodvoru sprejeli ti in ti in da je on na magistratu sprejel te in to. Tako daleč je vse v redu. Potem pa M. D. nadaljuje: „Slovenski Maribor se danes raduje, da more v svoji sredi pozdraviti moža, ki ima eno prvih zaslug, da sta Maribor in njena okolica ostala Jugoslaviji. Toda ne samo Maribor, marveč cela Slovenija, cela Jugoslavija znata ceniti zasluge podpredsednika deželne vlade za Slovenijo, ki je s tihim, toda uspešnim delom dosegel to, kar imamo danes.“ To pa ni več v redu. Tu hoče M. D. ovenčati glavo podpredsednika deželne vlade z legendarnimi zaslugami.

Zatakšno početje imamo vzporednico v bizantinskih, hieroglifskih in klinopisnih poročilih, ki pripisujejo kraljem in mogotcem zmage, katerih niso nikdar izvojevali. Radi priznamo, da je dr. Zerjav vstrajno delaven mož, poznamo pa tudi njegovo tiho, a uspešno strankarsko delo, da ima dr. Zerjav eno prvih zaslug za Maribor in okolico, tega ne vemo, ne vemo ne mi, ne cela Slovenija, ne cela Jugoslavija in tudi ne „Mariborski Delavec“. Konec poročila se glasi: „Maribor je jugoslovanski in ostane jugoslovanski. Prepričani pa smo, da bo g. podpredsednik tudi vnaprej deloval na to, da ostane Maribor jugoslovanski Verdun na najsevernejši obrambni točki naše lepe domovine“ Ta stavka sta retoričen zaključek, pri katerem se poljubno ploska in Zivijo! kliče.

V baziliki Matere Milosti v Mariboru se bo 14. septembra obhajala zadnja slovesnost izmed onih, ki so v zvezi z zidanjem tega Marijinega svetišča. Blagoslovljala se bo namreč, krasna, marmornata prižnica, ki se je ravnokar dovršila. Slovesnost se prične ob devetih s slovesnim sprejemom nadpastirja, ki bo kakor baziliko in vso drugo cerkveno opravilo tudi prižnico blagoslovil. Nadpastir bo kot prvi z nje besedo božjo oznanjeval, potem pa še slovesno sv. mašo pel. Vsi dobrotniki te cerkve in vsi častileci Matere Milosti se vabijo, naj se udeležijo te lepe slovesnosti.

„Die windische Kirche“ v Mariboru. Pred nekimi tedni so pisali graški listi med drugimi lažmi tudi to, da je nekdanja „windische Kirche“ v Mariboru postala srbska cerkev. Sedaj prinaša neki list tale popravek: „Dotična cerkev ni postala prav nič srbska, pa, tudi slovenska ne, temveč je ostalo v njej do pičice vse pri starem. Od nemških molitev po gotovih mašah, preko „nemškega žegna“, do zastaranih nemških pridig, ki so prišle že v navado — vse je ostalo pri starem. Naj je tudi v cerkvi vladar „horror vacui“ — strašno praznota — kadar je nemška pridiga in nemški žegen, vendar — le naprej, o! le naprej! Naj tudi ljudstvo zahteva svoje, stara „ordnunga“ ostane pri svojem. Toliko v pojasnilo graškim listem, da se bodo potroštali in prepričali, da je bazilika Matere Milosti še vedno — windisch — Vprašamo navdušene jugoslovanske patre in njihove farane, kako jim ta popravek ugaja.

Še enkrat — kdo je tisti častnik. „Male Novice“ so svoj čas pisale, da sodeluje pri „Marburgerci“, izrečno protidržavnem listu, nek častnik za nagrado 1000 K mesečno. Na to notico je „Marburgerca“ odgovorila zelo jeznorito, a stvari ni oporekala, torej jo je posredno sama priznala. To smo poudarili v drugi notici, a od takrat vse tiho. „Marburgerca“ ne oporeka čisto nič, z druge strani pa tudi ne vemo, da bi bila vojaška oblast kaj reagirala na to odkritje. Torej bomo stvar zasledovali sami dalje.

Iz delavnice južne železnice. Obratno nadzorništvo je določilo g. postajenačelnika Kovačiča za našo delavnico. Seve, po pruskem mišljenju samemu Siljemu sorodni ravnatelj Vogrin, je nahujskal nekaj nemčurjev izmed naše sredine, da so se šli pritožiti zoper vpoklic g. Kovačiča v našo delavnico. Vsi narodno zavedni delavci upamo in pričakujemo, da pri tem nahujskanem koraku protesta ne bo zmagal g. Vogrin, ampak Obratno nadzorništvo, ki nam je samo poslalo g. Kovačiča. Te zahrbtni rovače proti našim poštenim narodnjakom, ki javno govorijo, da žvižgajo na Jugoslavijo, priporočamo višji oblasti, da jim Vogrin, ampak Obratno nadzorništvo, ki nam je samo žvižgali, ampak tudi krulili z nemško narodnimi praznimi trebuh. Ako bi se g. Vogrinu vsaj malo bolj krepko potrkalo po rami, bi tudi izginili oni nemško zamazani napisi, nad katerimi se še edinole divi g.

„avstrijski“ narodnjak — ravnatelj Vogrin. Čudno se nam zdi, da naš „Delavec“, ki nosi za nas delavce tako vabljivo ime, nikdar ne dregne v to nemčursko gnezdo naše delavnice, ampak le boža in se liže zastopnikom? delavstva „advokatom“.

Skupina železničarjev iz Studenc priredi v nedeljo 7. septembra delavsko veselico v Limbušu. Zjutraj ob 7. uri v cerkvi sv. Jožefa sv. maša za društvenike, popoldan ob 3. uri večernice v Limbušu, potem delavska veselica z govori in raznimi zabavami v gostilniških prostorih g. J. Robiča. Vabimo vsa kat. bratska društva, vse zavedno delavstvo posebno železničarje. Vstopnina 1 K.

Ravnatelj Schwaiger nas prosi, naj pojasnimo občinstvu, da ni bil odstavljen, temveč, da je sam odložil stanovanjski referat.

Plačilni natakari pri „Zamorcu“ nam zagotavljajo, da on ne govori „kuheltajč“, ampak da je sedaj zaveden Slovenec.

Mariborsko okrožje JSZ, sklicuje za nedeljo, 7. t. m. dva shoda. Prvi se vrši po večernicah v Limbušu, drugi pa ob pol 5. uri v Krčevini, kjer se ustanovi tudi nova skupina.

V nedeljo 7. t. m. ima slov. kat. delavstvo organizacija v JSZ ob 7. uri zjutraj v cerkvi sv. Jožefa skupno službo božjo s pridigo. Popoldne pa izlet v Limbuš, kjer se vrši ljudski shod in za tem delavska veselica z raznimi zabavami.

Ženska skupina Maribor ima v ponedeljek 8. septembra popoldan ob pol 5. uri v Flosarski ulici št. 4 važen sestanek. Govori gosp. M. Stupca; potem odborova seja. Vse članice posebno še odbornice naj pridejo zanesljivo in polnoštevilno.

Seja okrajnega šolskega sveta je danes odpadla, ker je večina članov zadržana.

Na današnji trg so pripeljali špeharji 14 vozov špeha in mesa. Cena špehu 26 do 33 K, mesu 14 do 17 K 1 kilogram. Debelega špeha je bilo zelo malo. — Krompirja je bilo takrat zopet manj kot zadnjo soboto. Cena za merico 7 K do 7 K 40 vin. Tudi danes so se ljudje kar stepli za vsako troho krompirja. Kaj bo le po zimi, če bo splošno tako malo jedilnih gomoljev. Kumar, zelja, zelenega fižola in čebule je bilo mnogo, a se je, to blago bolj slabo prodajalo. Kokoši, rac, gosi in kuncev je bilo kakih 900 do 1000. Jabolk je bilo 5 vozov. Cena različna. Bučnega olja je vedno manj na trgu. Danes so ga prodajali že po 38 K liter. Moke in žita je bilo v obilici.

Umrli so: Marija Kotschnigg, Lendgasse št. 4, Rosina Aigner, Schmiderergasse št. 5, Franc Spindler, Tezno, Ptujška cesta št. 3, Rozalija Wedenik v javni bolnici, Vindiš Blaš, v mariborski vojaški bolnici št. 2, Wegschaidler Max v Schillerjevi ulici št. 24, Petrovič Jožef v mariborski vojaški bolnici št. 1, Wesenjak Johann, Nagystrasse 8, Juteršnik Ana, Grajska ulica 29.

Pri magdalenski cerkvi se je našla večja svota denarja. Lastnik dobi denar nazaj v Ciri-
lovi tiskarni.

Dober šivalni stroj

za šitlje

se proda po nizki ceni. Mozartova ulica št. 16, II. nadstr. vrata 14, Maribor.

Ponuja se za šivanje odev Hadner Amalija, Maribor, Kasernplatz 7, I. ndst. 186

Govorite povsod slovensko!

Otvoritev gostilne!

Naznanjam cenjenemu občinstvu, da sem prevzel in otvoril

gostilno pri „Kmetiski posojilnici“ v Kamnici,

(poprej gostilna Assinger zur schönen Aussicht).

Točil bom stara in nova vina prvovrstne kakovosti, izborna topla jedila. Ob nedeljah in praznikih popoldne koncert na krasnem vrtu. Cenjenemu občinstvu iz Maribora in okolice se priporoča za mnogobrojen obisk

M. Vidovlō, gostilničar.

Jutri v nedeljo 7. septembra „buhtelni“, v ponedeljek dne 8. septembra „zajčevina“.

**Gostilna „LOVSKI DOM“,
Krčevine 70, Maribor.**

Naznanjam cenjenemu občinstvu, da sem otvoril

mesarijo na Glavnem trgu v Mariboru.

Cenjenim odjemalcem bom nudil blago prvovrstne kakovosti. Postrežba točna in solidna! Za obilen obisk se priporoča

Franjo Uršič, mesar.

Gostilna

pri „SOLNCU“ v Pekrah

v ponedeljek 8. t. m. Godba na vrtu. Izborna pekarska, bizeljska in ljutomerska vina, topla in mrzla jedila, sveže pivo, točna postrežba.

Vstop prost!

184

KONCERT

priredi

Prostov. gasilno društvo v Pekrah

**v nedeljo, dne 7. septembra v gostilni
:: pri „Solncu“ E. F. Bibič v Pekrah ::**

Ljudska veselica, srečolov, šaljiva pošta, konfeti itd. Izborna vina, sveže pivo, dobra in raznovrstna jedila, točna postrežba.

Začetek ob 15. uri.

Vstopnina 2 K.

Čisti dobiček gre v prid društvu. Za slučaj slabega vremena se veselica preloži na ponedeljek, 8. septembra.